

TO JEDNO MĚJME STÁLE

TEXT: GUSTAV ADOLF MOLNÁR † 1972

HUDBA: KOLEM R. 1630

325

To je - dno mě - jme stá - le na pa - mě - ti:
Jsme je - dno - ho jen O - tce vše-chněch dě - ti,
jenž z ne - be své - ho na nás v lá - sce pa - tří,
se - stry a bra - tří.

2. Toť jeho vůle / a náš svatý úkol: / stát k sobě v lásce, / k bratřím, ses-trám vůkol! / Jen tím se naše / v Něho víra měří / a svět v něj věří.
3. Jak zástup prvních / Páně učedníků / byl srdcem, duší / jedno v svatém šiku, / dej Bůh, ať s námi / něco též se chvěje / tam z to-ho děje!
4. Co v jedné touze / duší cítíme tu, / nechť v skutky přejde / ze zbožnosti vznětů, / že naší hlavou / Kristus, Pán náš, všudy, / my jeho údy!
5. Když jeden chléb tu / sytí duše naše / a spojíme hlas / k prosbám Otčenáše, / to jedno v nás nechť / smýšlení se vznítí: / vždy Páně býti!
6. A s bližními když / kolem Slova v tichu / se spolu sejdem / při jednom kalichu, / nechť dotkne se tu / srdcí lásky síla, / jenž Pánu žila!
7. Tvá láska, Jezu, / pronikni nám duší, / ať nejsme pouze / vyznava-čí hluší! / Ty buď náš pastýř, / duší našich rácce / a my tvé stádce!